

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123339116
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123339116.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, X. XXXX XXX/XX, C. - D., proti žalovanému: DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930, Tomaškovičova 17, Trnava, o určenie neexistencie záložného práva na nehnuteľnostiach, o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zo dňa 26.06.2023, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, zo dňa 20. júla 2023, č. k.: 6 Csp /62/2023-34, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 26.06.2023 zamietol.
2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou domáha určenia neexistencie záložného práva na nehnuteľnostiach vedených na LV č. XXX pre k. ú. C.. Zároveň podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou na týchto nehnuteľnostiach (v návrhu označené ako rodinný dom so súpisným číslom XXX, C. E. XXXX a parcely číslo XXXX/X-366 m² a č. 1058-289 m²), ktorá pozostáva z prevodu nehnuteľností, vypratania nehnuteľností a zasahovania do užívacích práv žalobkyne.
3. Žalobkyňa tvrdí, že je vlastníčkou hore uvedených nehnuteľností. Dňa 15.06.2009 F. B. a G. B., ako dlžníci, uzavreli s právnym predchodcom žalovaného SLSP, a. s., zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Súčasťou zmluvy bol aj návrh na vklad záložného práva na predmetné nehnuteľnosti zo dňa 15.06.2009, ktorý za záložcu podpísala žalobkyňa a za záložného veriteľa H. I. J., osobný poradca, a K. E., supervízor obchodnej skupiny. V období rokov 2009 až 2017 dlžníci splátkový úver platili poriadne a včas, v roku 2017 sa nie vlastnou vinou dostali do finančných problémov,. Právny predchodca žalovaného následne listom dňa 19.06.2018, oznámil dlžníkom, že pristúpil k výkonu záložného práva, po postúpení pohľadávky vyzval už žalobca ako nový veriteľ žalobkyňu (výzvou zo dňa 17.10.2022) na poskytnutie súčinnosti a umožnenie ohodnotenia predmetu dražby. Následne bolo dňa 30.03.2023 vykonané prvé kolo dobrovoľnej dražby, ktoré bolo neúspešné. Žalovaný potom doručil žalobcovi oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe, ktorá sa má konať 11.07.2023 o 10:00 hod. Žalobkyňa tvrdí, že má dôvodné obavy, že predmetné nehnuteľnosti žalovaný predá v dražbe skôr, ako súd rozhodne o neplatnosti záložného práva a bude aj voči žalobcovi a rodinným príslušníkom postupovať nezákonne a bude sa snažiť všetkých násilne dostať z nehnuteľnosti.
4. Žalobkyňa predovšetkým namieta platnosť právneho úkonu, a to návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, na základe ktorého bolo zapísané do katastra záložné právo v prospech právneho predchodcu žalovaného. Namieta, že návrh za záložného veriteľa podpísali zamestnanci banky, ktorí nie sú konateľmi spoločnosti, preto tento návrh na vklad je absolútne neplatným právnym úkonom, keďže ho mohli podpísať len konatelia spoločnosti. V tomto prípade je výkonom záložného práva zasahované do obydlija žalobkyne a ďalších osôb, výška vymáhanej pohľadávky zo strany žalovaného nepodlieha súdnej kontrole, ústavné práva žalobkyne sú ohrozené.

5. Okresný súd aplikujúc § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. c), d) a § 326 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný. Poukázal na to, že žalobkyňa pri opise skutkových okolností tvrdí, že návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností za záložného veriteľa podpísali zamestnanci banky. Z právneho hľadiska z toho vyvodzuje, že keďže návrh mohli ako právny úkon podpísať len konatelia spoločnosti, tento je absolútne neplatným právnym úkonom. Žalobkyňa je toho názoru, že tento návrh na vklad mali podpísať len konatelia spoločnosti. Na základe toho sa vo veci samej domáha určenia, že záložné právo na nehnuteľnostiach neviazne. Súd sa s uvedenou argumentáciou nestotožnil, považuje ju za nesprávnu z viacerých dôvodov, preto konštatoval nesplnenie základnej podmienky podľa vyššie citovaných ustanovení zákona a vyhodnotil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný. Žalobkyňa totiž touto jednoduchou právnou úvahou, ktorá ale bola jediným zdôvodnením, neosvedčila existenciu základného práva, ktorému žiada poskytnúť ochranu. Jednou z chybných úvah je, že za pôvodného veriteľa, banku, mali právne úkony vo vzťahu k úveru podpisovať štatutári, inak by boli bývali neplatné. Jednak štatutármi banky nemôžu byť konatelia, keďže banka je vždy akciovou spoločnosťou, okrem toho však za právnickú osobu všeobecne môžu v právnych vzťahoch konať rôzne osoby, nie len štatutári. Tí konajú v jej mene na základe základného dokumentu (zmluva o zriadení právnickej osoby, zakladacia listina), prípadne priamo zo zákona, iné osoby na základe plnomocenstva (osoby mimo právnickej osoby), prípadne poverenia (osoby vo vnútri právnickej osoby). Členovia alebo zamestnanci dokonca môžu konať za právnickú osobu aj len na základe zadelenia na určitú pracovnú pozíciu, prípadne za ňu konajú, aj keď prekročia svoje právomoci - za určitých podmienok takto zaväzujú spoločnosť a nie seba osobne (§20 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa nezdôvodnila, prečo by úkon banky v jej prípade, adresovaný katastrálnemu úradu nemal vyvolávať želané účinky, okrem toho, že ho v listinnej podobe podpísali zamestnanci banky.

6. Súd zdôraznil, že základným právnym úkonom pre vznik záložného práva nebol návrh na jeho vklad do katastra nehnuteľností, ale zmluva o zriadení záložného práva. Vklad vykonal následne úrad v mene štátu, preto platnosť návrhu v prvom rade vyhodnocoval tento správny orgán. Akonáhle vydal rozhodnutie o povolení vkladu, vyhodnotil dané úkony ako platné, preto by pre negáciu vkladu ako úkonu v správnom konaní bolo nevyhnutné napadnúť toto rozhodnutie, prípadne sa domáhať neexistencie záložného práva na základe neplatnosti samotnej zmluvy, tj. právneho úkonu v súkromnoprávnej sfére.

7. Dodal, že ak je pohľadávka žalovaného zabezpečená záložným právom (a dosiaľ z ničoho, čo je v žalobe uvedené, nesvedčí pre opak), môže tento realizovať svoje oprávnenia z toho plynúce, až v prípade nesprávneho postupu, ktorým by porušil zákon, mohla by sa žalobkyňa domáhať neplatnosti dražby. Inak musí žalobkyňa stpieť aj takýto zásah do svojho vlastníctva.

8. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa. Poukázala na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) CSP. Namietala, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, súd nevykonal navrhované dôkazy a na základe nich dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

9. Konkrétne uviedla, že osvedčila súdu vznik záložného práva, nakoľko to vyplýva z úverovej zmluvy a z LV. Tiež uviedla, že pri podpise záložnej zmluvy jej predchodcom žalobcu táto nebola poskytnutá. Z týchto dôvodov žiada návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd preskúmal vec na základe podaného odvolania žalobkyne a dospel k záveru, že jej odvolanie nie je dôvodné. Okresný súd svoje rozhodnutie zrozumiteľne a dostatočne odôvodnil, keď vysvetlil, že úvahy žalobkyne o tom, kto za akciovú spoločnosť podpisuje zmluvy, nie sú správne, pričom poukázal na platnú právnu úpravu. Žalobkyňa neuviedla žiadne iné skutočnosti, ktoré by osvedčovali existenciu jej práva ani to, že zmluva nie je platná s akcentom na osoby, ktoré ju podpísali.

13. Podľa § 13 ods. 1 druhá veta ObZ právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca. Podľa ods. 2 ustanovenia tohto zákona o jednotlivých obchodných spoločnostiach a o družstve určujú štatutárny orgán, ktorého konanie je konaním podnikateľa.

14. Právnická osoba môže konať priamo, a to prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu. Podľa § 191 ods. 1 ObZ predstavenstvo je štatutárnym orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú týmto zákonom alebo stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia alebo dozornej rady. Pokiaľ

stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen predstavenstva. Členovia predstavenstva, ktorí konajú v mene spoločnosti, a spôsob, ktorým tak robia, sa zapisujú do obchodného registra. Okrem predstavenstva môžu za spoločnosť konať aj ďalšie osoby v zmysle § 14 a § 15.

15. Žalobkyňa okrem toho nijako nespochybnila oprávnenosť nároku žalovaného, pričom je potrebné zdôrazniť, že záložné právo je zabezpečovacím inštitútom, ktorý je imanentnou zložkou obdobných právnych vzťahov. Snaha o jeho vytesnenie, či spochybnenie bez náležitej argumentácie a dôvodov nemôže privediť zlepšenie postavenie dlžníka, keď podstatou veci je plnenie záväzku a nie snaha o to, ako túto povinnosť obísť.

16. V odvolaní žalobkyňa síce vymenovala všetky možné odvolacie dôvody, avšak len formálne, ani jeden nekonkretizovala. Dôvody, ktoré uviedla, nie sú také, ktoré by spochybnili správnosť rozhodnutia okresného súdu. Nakoniec, sama žalobkyňa v odvolaní uvádza, že osvedčila súdu vznik záložného práva, s čím sa aj okresný súd stotožnil a stotožňuje sa s tým aj odvolací súd. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne.

17. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).